

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
дисципліни
« Правозахисні органи України »
(для бакалаврів)

Розглянуто та затверджено
на засіданні кафедри
управління безпекою,
правоохоронної та
антикорупційної діяльності
Протокол №3 від 12.10.2018
Завідувач кафедри
_____ Заросило В.О

Підготовлено Професором кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності Заросилом В.О.

Затверджено на засіданні кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності (№3 від 12.10.2018)

Схвалено Вченою радою ННіП ім. Володимира Великого Міжрегіональної академії управління персоналом (Протокол № 6 від 10. 10. 18 р.)

Заросило В.О. Методичні рекомендації щодо забезпечення самостійної роботи студентів з дисципліни **«Правозахисні органи України»** (для бакалаврів). – К.: МАУП, 2018.

Навчальна програма містить пояснювальну записку, тематичний план навчальної дисципліни, зміст дисципліни, теми контрольних робіт, вказівки до виконання контрольної роботи, вказівки до виконання самостійної роботи, критерії оцінювання знань, питання для самоконтролю та список літератури.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	4
Тематичний план з дисципліни « Правозахисні органи України »	5
Зміст дисципліни.....	5
Вказівки до виконання самостійної роботи.....	8
Вказівки до виконання контрольної роботи.....	8
Теми контрольних робіт.....	9
Критерії оцінювання знань студентів.....	9
Питання для самоконтролю.....	12
Список літератури	14

**Пояснювальна записка
навчальної дисципліни «Правозахисні органи України»**

Крім органів, які здійснюють правоохоронну діяльність у державі існують також як державні, так і недержавні органи, установи та організації, що, як правило, і створюються з метою надання правової допомоги та забезпечення захисту прав, свобод та законних інтересів як фізичних, так і юридичних осіб. Такі інституції називають правозахисними органами, а діяльність, яку вони здійснюють в межах своїх повноважень – правозахисною. Правозахисну діяльність можуть також здійснювати й інші органи та інституції (в тому числі і правоохоронні), які хоч і не створюються спеціально для здійснення такої діяльності, проте виконують правозахисну функцію. Наприклад органи прокуратури здійснюють правозахисну діяльність під час реалізації такої своєї конституційної функції, як здійснення нагляду за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами. Певною мірою правозахисну функцію здійснюють також і органи СБУ, внутрішніх справ, нотаріату та інші.

Конституційну основу права на отримання кожним правової допомоги складає ст. 59 Конституції, яка зокрема проголошує, що кожен має право на правову допомогу, а у випадках, передбачених законом така допомога надається безоплатно. Крім того, кожен є вільним у виборі свого захисника. Для забезпечення права на захист та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура. Крім адвокатури, правозахисну діяльність, в тому числі і з надання правової допомоги в Україні здійснюють:

- державні інституції, до компетенції яких входять такі функції (Уповноважений Верховної Ради з прав людини, Міністерство юстиції та його органи, Міністерство праці і соціальної політики);
- фізичні та юридичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності, які надають правову допомогу на договірній (платній) основі;
- громадські та інші неурядові організації, об'єднання громадян, які здійснюють таку діяльність відповідно до своїх статутних повноважень.

Завданнями вивчення навчальної дисципліни «Правозахисні органи» є:

- оволодіти теоретичними знаннями з дисципліни **«Правозахисні органи»**
- усвідомити предмет **«Правозахисні органи»**;
- охарактеризувати види, методи та форми здійснення правозахисної діяльності в Україні;
- вивчити досконало систему правозахисних органів України;
- сформувати уміння користуватися необхідною нормативно-правовою базою при вивченні дисципліни.;

Вимоги до знань та вмінь з навчальної дисципліни «Правозахисні органи України»:

- знати понятійний матеріал, який використовується в кримінології;
- знати основний зміст понятійних (формальних) визначень;

- знати відповідно до програми основні категорії та інститути кримінології, вміти розкрити їх зміст;
- засвоїти основні положення нормативно-правових актів, які регулюють відносини в кримінології;
- використовувати засвоєний матеріал в повсякденному житті та в професійній діяльності.

**Тематичний план
дисципліни «Правозахисні органи України»**

№	Назва змістового модулю і теми
	Змістовий модуль I Основні положення щодо правозахисних органів в Україні
1.	Теоретичні питання виникнення та діяльності правозахисних органів
2.	Історія розвитку правозахисних органів
3.	Поділ правозахисних органів: державні, напівдержавні та приватні
4.	Взаємодія правоохоронних та правозахисних органів
	Змістовий модуль 2. Система правозахисних органів в Україні на сучасному етапі
5.	Уповноважений Верховної Ради України з прав людини
6.	Уповноважені Президента України
7.	Правозахисні органи, які підпорядковані Кабінету Міністрів України
8.	Нотаріат в Україні
9.	Виконавча служба
10.	Адвокатура в Україні
11.	Проблеми та перспективи розвитку нормативно - правового забезпечення правозахисних органів
	Разом годин 120

Зміст самостійної роботи з дисципліни

Змістовий модуль I Теоретичні питання виникнення та діяльності правозахисних органів

Тема № 1 Виникнення правозахисних організацій у світі та напрями їхньої діяльності

Поняття правозахисної діяльності та її роль у світі. Підстави для виникнення правозахисних організацій. Формування перших правозахисних органів. Формування засад правозахисної діяльності. Окремі питання правозахисної діяльності та розвитку поколінь прав людини. Залежність формування правозахисних органів від розвитку поколінь прав людини. Залежність утворення правозахисних органів від режимів в країнах де права порушуються. Організація Об'єднаних Націй як перша правозахисна організація

[Література 2,3,4,5,6,7,8,9,11,12, 14,15]

Тема № 2 Історія розвитку правозахисних органів

Необхідність виникнення правозахисних органів. Відмінність правозахисних органів від правоохоронних органів. Поняття правоохоронних та правозахисних органів в Україні. Їх повноваження та структура. Поняття та структура правозахисних органів. Спільні та відмінні риси між правоохоронними та правозахисними органами. Історія виникнення міжнародних правозахисних органів. Національні правозахисні органи та їх виникнення.

[Література 2,3,4,5,6,7,8,9,11,12, 14,15]

Тема № 3 Поділ правозахисних органів: міжнародні , державні, напівдержавні та приватні

Міжнародні правозахисні органи та їх класифікація. Роль міжнародних правозахисних органів в сучасному світі. Вплив міжнародних правозахисних органів на державні інститути в різних країнах. Фінансування міжнародних правозахисних органів. Державні правозахисні органи. Створення державних правозахисних органів. Розвиток державних правозахисних органів. Функції державних правозахисних органів. Права державних правозахисних органів. Напівдержавні правозахисні органи та їх відмінність від державних. Роль напівдержавних правозахисних органів в житті держави. Функції напівдержавних правозахисних органів. Приватні правозахисні органи та їх діяльність. Утворення приватних правозахисних органів.

[Література 3,5,6,7,8,14,15,16]

Тема 4 .Взаємодія правоохоронних та правозахисних органів

Поняття та повноваження правоохоронних органів в Україні. Організаційні основи системи правоохоронних органів. Відмінність правоохоронних органів та правозахисних органів. Застосування примусу в діяльності правоохоронних органів. Застосування примусу в діяльності правозахисних органів. Повноваження правоохоронних органів у сфері захисту прав громадян. Порушення прав людини з боку правоохоронних органів. Взаємодія правоохоронних органів та правозахисних органів у сфері охорони прав громадян. Формування правоохоронних органів. Формування правозахисних органів.

[Література 2,4,5,6,7,8,9,15,16]

Змістовий модуль II Система правозахисних органів в Україні на сучасному етапі

Тема № 5 Уповноважений Верховної Ради України з прав людини

Виникнення та діяльність Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Поняття та функції Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Поняття та структура апарату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Права та обов'язки Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Особлива роль Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в системі державних органів. Обрання Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та звільнення його з посади. Звітність Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

[Література 2,3,4,5,6,7,8,9,11,12, 14,15]

Тема 6.Уповноважені Президента України

Поняття Уповноважені Президента України. Історія виникнення Уповноважені Президента України. Функції Уповноважених Президента України. Завдання Уповноважених Президента України.

Уповноважені Президента України та їх взаємодія з іншими державними органами. Права Уповноважених Президента України. Обов'язки Уповноважених Президента України. Призначення та звільнення з посад Уповноважених Президента України. Структура апарату Уповноважених Президента України

[Література 2,3,4,5,6,7,8,9,11,12, 14,15]

Тема 7. Правозахисні органи, які підпорядковані Кабінету Міністрів України

Поняття правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України та значення їх правозахисної діяльності. Галузева підпорядкованість правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України. Функції правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України. Завдання правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України. Права правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України. Звітність правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України. Перспектива розвитку правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України

[Література 2,3,4,5,6,7,8,9,11,12, 14,15]

Тема 8. Нотаріат в Україні

Нотаріат в Україні та його значення. Державні та приватні нотаріуси та відмінність в їхній діяльності. Права нотаріусів. Обов'язки приватних і державних нотаріусів. Зайняття посади нотаріуса. Припинення діяльності нотаріуса. Самоуправління приватних нотаріусів. Підпорядкованість державних нотаріусів. Контроль за діяльністю нотаріату. Система нотаріату та напрями змін в їхній діяльності.

Притягнення нотаріусів до відповідальності

[Література 2,4,5,6,7,8,9,15,16]

Тема 9. Виконавча служба

Поняття та значення правозахисної діяльності виконавчої служби. Державні та приватні виконавці. Розвиток системи виконавчої служби в Україні. Права приватних виконавців. Права державних виконавців. Виконавче провадження як правозахисна діяльність. Структура системи приватних виконавців. Самоврядування приватних виконавців. Умови діяльності приватних виконавців. Контроль за діяльністю приватних виконавців. Відповідальність приватних виконавців.

[Література 2,4,5,6,7,8,9,15,16]

Тема 10. Адвокатура в Україні

Поняття та основні функції адвокатів в Україні. Правовий статус адвокатів. Організація та форми діяльності адвокатів. Права адвокатів. Адвокат у кримінальному процесі. Адвокат у цивільному процесі. Самоврядування адвокатів. Відповідальність адвокатів. Припинення діяльності адвокатів. Взаємодія адвокатів з правоохоронними органами. Система адвокатури в Україні та її недоліки.

[Література 2,4,5,6,7,8,9,15,16]

Тема 11 Проблеми та перспективи розвитку нормативно - правового забезпечення правозахисних органів

Сучасна система правозахисних органів в Україні та існуючі проблеми. Проблеми в діяльності державних правозахисних органів. Контроль за діяльністю правозахисних органів. Нормативне забезпечення діяльності правозахисних органів та його недоліки. Створення нових правозахисних органів та їх розвиток. Законодавство у сфері правозахисних органів та його розвиток. Правозахисні органи за кордоном та вивчення їх досвіду в Україні

[Література 2,4,5,6,7,8,9,15,16]

ВКАЗІВКИ ДЛЯ ВИКОНАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студентів є складовою частиною навчального процесу. Оскільки кількість аудиторних годин складає тільки половину запланованих програмою, то окремі питання дисципліни виносять для самостійного вивчення студентами.

Зміст самостійної роботи студента над дисципліною **«Теорія безпеки соціальних систем»**, визначається навчальною програмою та методичними вказівками до самостійної роботи з предмета **«Теорія безпеки соціальних систем»**.

Дані методичні вказівки містять не тільки перелік питань для самостійного опрацювання та вимоги до відповіді, також наводиться перелік рекомендованих нормативно – правових актів та додаткової літератури, що покликане полегшити роботу студентів при пошуку відповідей на поставлені питання.

Студентам у нагоді стануть такі видання: «Офіційний вісник України», «Голос України», «Урядовий кур'єр», «Право України», «Підприємництво, господарство і право», газета «Юридичний вісник України» тощо.

Навчальний матеріал передбачений для засвоєння студентами під час самостійної роботи, вноситься на поточний та підсумковий контроль поряд з іншим навчальним матеріалом, який опрацьовується під час лекційних та семінарських занять.

ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ З КУРСУ

Однією із складових успішного засвоєння курсу **«Теорія безпеки соціальних систем»**, а також обов'язковою передумовою допуску до заліку є виконання контрольної роботи. Виконання контрольної роботи передбачає висвітлення трьох питань, які вказані у відповідному варіанті (про вибір варіанту – нижче, в пункті 2).

Перше питання передбачає висвітлення однієї з теоретичних проблем юриспруденції і виконується на ґрунті вивчення студентом навчальної літератури з курсу теорії держави і права або основ держави і права. Відповідь на це питання спрямована на засвоєння студентами найважливіших правових категорій.

Друге питання спрямоване на вивчення студентами основоположних нормативно-правових актів України, формування знань законодавства. Для відповіді на це питання треба опрацювати відповідний нормативно-правовий акт, зрозуміти його структуру, ознайомитися з його змістом, виявити його сутність і значення.

Третє питання передбачає висвітлення однієї з проблем галузевої юриспруденції і виконується на ґрунті вивчення студентом навчальної літератури і нормативно-правових актів. Відповідь на це питання спрямована на засвоєння студентами найважливіших знань щодо окремих галузей права України і чинного законодавства.

Рекомендовані для вивчення нормативно-правові акти і література вказані в кожному варіанті контрольної роботи після питань. Після висвітлення питань контрольної роботи студент обов'язково повинен вказати використані нормативні акти і літературу.

Обсяг роботи – 20-24 сторінки друкованого тексту. Запис номера варіанту і поставлених питань є обов'язковим, як і перелік використаних нормативно-правових актів і літератури. Робота виконується українською мовою. Виконувати контрольну роботу слід після ретельного вивчення теоретичного матеріалу і рекомендованих нормативно-правових актів, адже без цього неможливо дати обґрунтовані відповіді на поставлені питання.

Виконана контрольна робота повинна надійти на перевірку не пізніше ніж за 2 тижні до терміну складання екзамену. Оцінюється робота за двоохальною системою: «зарахована» або «не зарахована».

Якщо робота не зарахована, то вона повертається студенту з вимогою допрацювати її або виконати знов.

ТЕМИ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

- 1 Поняття державних органів, що забезпечують захист прав громадян.
- 2 Повноваження та функції державних органів, що забезпечують захист прав громадян.
- 3 Система державних органів, що забезпечують захист громадян
- 4 Уповноважений Верховної Ради з прав людини
- 5 Адвокатура України
- 6 Нотаріат України
- 7 Поняття та структура правозахисних органів.
- 8 Спільні та відмінні риси між правоохоронними та правозахисними органами.
- 9 Поняття та значення правозахисної діяльності адвокатури у цивільному судочинстві.
- 10 Поняття та значення правозахисної діяльності адвокатури у кримінальному судочинстві
- 11 Історія розвитку правозахисних органів
- 12 Теоретичні питання виникнення та діяльності правозахисних органів
- 13 Поділ правозахисних органів: державні, напівдержавні та приватні
- 14 Взаємодія правоохоронних та правозахисних органів
- 15 Уповноважені Президента України
- 16 Виконавча служба
- 17 Правозахисні органи, які підпорядковані Кабінету Міністрів України
- 18 Проблеми та перспективи розвитку нормативно - правового забезпечення правозахисних органів
- 19 Самоврядування правозахисних органів
- 20 Контроль за діяльністю правозахисних органів
- 21 Призначення на посади в державних правозахисних органах
- 22 Відповідальність приватних виконавців
- 23 Відповідальність адвокатів
- 24 Відповідальність нотаріусів
- 25 Права нотаріусів
- 26 Права державних виконавців
- 27 Права приватних виконавців
- 28 Структура виконавчого провадження
- 29 Зїзд нотаріусів та його значення
- 30 Вибори керівних органів адвокатури

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СТУДЕНТІВ ТА ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ

Контрольні заходи включають у себе поточний та підсумковий контроль.

Поточний контроль.

До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час практичних занять;
- якості виконання індивідуальної та самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має за мету перевірку засвоєння знань, умінь і навичок слухачем з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну та індивідуальну роботи виставляються в журнали обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре»,

«задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів вищої освіти в Університеті враховуються такі види робіт: навчальні заняття (практичні); самостійна та індивідуальна роботи (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання контрольних робіт у вигляді, передбаченому в робочій програмі навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Результат навчальних занять за семестр розраховується як середньоарифметичне значення з усіх виставлених оцінок під час навчальних занять протягом семестру та виставляється викладачем в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою.

Результат самостійної роботи за семестр розраховується як середньоарифметичне значення з усіх виставлених оцінок з самостійної роботи, отриманих протягом семестру та виставляється викладачем в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою.

Слухач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перекласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\begin{array}{l} \text{Загальна кількість} \\ \text{балів (перед} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} = \left(\begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{навчальних занять} \\ \text{за семестр} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{самостійної} \\ \text{роботи за} \\ \text{семестр} \end{array} \right) / 2) * 10$$

Підсумковий контроль.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображуються у відомостях обліку успішності, навчальних картках слухачів, залікових книжках. **Присутність слухачів на проведенні підсумкового контролю (екзамену) обов'язкова.** Якщо слухач не з'явився на підсумковий контроль (екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен) оцінюється за національною шкалою. Для переводу результатів, набраних на підсумковому контролі (екзамені), з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені), які використовуються при розрахунку успішності слухачів, становить - **50**

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені).

$$\begin{array}{l} \text{Підсумкові бали} \\ \text{навчальної дисципліни} \end{array} = \begin{array}{l} \text{Загальна кількість балів} \\ \text{(перед підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Кількість балів за} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем} \end{array}$$

Слухач, який під час складання підсумкового контролю отримав оцінку «незадовільно», складає підсумковий контроль (екзамен) повторно. Повторне складання підсумкового контролю (екзамену) допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни, у тому числі один раз – викладачеві, а другий – комісії, що створюється навчально-науковими інститутами (факультетами). Незадовільні оцінки виставляються тільки в відомостях обліку успішності. Слухачам, які отримали не

більше як дві незадовільні оцінки (нижче ніж 60 балів) з навчальної дисципліни, можуть бути встановлені різні строки ліквідації академічної заборгованості, але не пізніше як за день до фактичного початку навчальних занять у наступному семестрі. Слухачі, які не ліквідували академічну заборгованість у встановлений термін, відраховуються з Університету. Особи, які одержали більше двох незадовільних оцінок (нижче ніж 60 балів) за підсумковими результатами вивчення навчальних дисциплін з урахуванням підсумкового контролю, відраховуються з Університету.

Критерії оцінювання результатів роботи здобувачів вищої освіти під час поточного контролю (робота на практичних заняттях, виконання самостійних навчальних та індивідуальних творчих завдань) та підсумкового контролю здійснюються відповідно до нижченаведеної таблиці.

Робота під час навчальних занять	Самостійна та індивідуальна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 4 позитивних оцінок	Підготувати конспект за темою самостійної роботи, вирішити практичне завдання тощо.	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90 – 100	Відмінно (“зараховано”)	A	„Відмінно” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
82 – 89	Добре (“зараховано”)	B	„Дуже добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома-трьома незначними помилками.
75 – 81		C	„Добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками або з однією–двома значними помилками.
68 – 74	Задовільно (“зараховано”)	D	„Задовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний неповністю , але прогалини не носять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.
60 – 67		E	„Достатньо” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мініимального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.

35–59	Незадовільно („не зараховано”)	FX	„Умовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки
1–34		F	„Безумовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки

Питання для самоконтролю

1. Виникнення правозахисних організацій у світі та напрями їхньої діяльності
2. Поняття правозахисної діяльності та її роль у світі.
3. Підстави для виникнення правозахисних організацій.
4. Формування перших правозахисних органів.
5. Формування засад правозахисної діяльності.
6. Окремі питання правозахисної діяльності та розвитку поколінь прав людини.
7. Залежність формування правозахисних органів від розвитку поколінь прав людини.
8. Залежність утворення правозахисних органів від режимів в країнах де права порушуються.
9. Організація Об'єднаних Націй як перша правозахисна організація
10. Необхідність виникнення правозахисних органів.
11. Відмінність правозахисних органів від правоохоронних органів.
12. Поняття правоохоронних та правозахисних органів в Україні.
13. Повноваження та структура державних правозахисних органів.
14. Поняття та структура правозахисних органів.
15. Спільні та відмінні риси між правоохоронними та правозахисними органами.
16. Історія виникнення міжнародних правозахисних органів.
17. Національні правозахисні органи та їх виникнення.
18. Міжнародні правозахисні органи та їх класифікація.
19. Роль міжнародних правозахисних органів в сучасному світі.
20. Вплив міжнародних правозахисних органів на державні інститути в різних країнах.
21. Фінансування міжнародних правозахисних органів.
22. Державні правозахисні органи.
23. Створення державних правозахисних органів. Розвиток державних правозахисних органів.
24. Функції державних правозахисних органів.
25. Права державних правозахисних органів.
26. Напівдержавні правозахисні органи та їх відмінність від державних.
27. Роль напівдержавних правозахисних органів в житті держави.
28. Функції напівдержавних правозахисних органів.
29. Приватні правозахисні органи та їх діяльність.
30. Утворення приватних правозахисних органів.
31. Поняття та повноваження правоохоронних органів в Україні.
32. Організаційні основи системи правоохоронних органів.
33. Відмінність правоохоронних органів та правозахисних органів.
34. Застосування примусу в діяльності правоохоронних органів.
35. Застосування примусу в діяльності правозахисних органів.

36. Повноваження правоохоронних органів у сфері захисту прав громадян.
37. Порушення прав людини з боку правоохоронних органів.
38. Взаємодія правоохоронних органів та правозахисних органів у сфері охорони прав громадян.
39. Формування правоохоронних органів.
40. Формування правозахисних органів.
41. Виникнення та діяльність Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
42. Поняття та функції Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
43. Призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
44. Поняття та структура апарату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
45. Права та обов'язки Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
46. Особлива роль Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в системі державних органів.
47. Обрання Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та звільнення його з посади.
48. Звітність Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини
49. Поняття Уповноважених Президента України.
50. Історія виникнення Уповноважених Президента України.
51. Функції Уповноважених Президента України.
52. Завдання Уповноважених Президента України.
53. Уповноважені Президента України та їх взаємодія з іншими державними органами.
54. Права Уповноважених Президента України. Обов'язки Уповноважених Президента України.
55. Призначення та звільнення з посад Уповноважених Президента України.
56. Структура апарату Уповноважених Президента України
57. Поняття правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України та значення їх правозахисної діяльності.
58. Галузева підпорядкованість правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України.
59. Функції правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України.
60. Завдання правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України.
61. Права правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України.
62. Звітність правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України.
63. Перспектива розвитку правозахисних органів, які підпорядковані Кабінету Міністрів України
64. Нотаріат в Україні та його значення.
65. Державні та приватні нотаріуси та відмінність в їхній діяльності.
66. Права нотаріусів.
67. Обов'язки приватних і державних нотаріусів.
68. Зайняття посади нотаріуса.
69. Припинення діяльності нотаріуса.
70. Самоуправління приватних нотаріусів.
71. Підпорядкованість державних нотаріусів.
72. Контроль за діяльністю нотаріату.
73. Система нотаріату та напрями змін в їхній діяльності.
74. Притягнення нотаріусів до відповідальності
75. Поняття та значення правозахисної діяльності виконавчої служби.
76. Державні та приватні виконавці.
77. Розвиток системи виконавчої служби в Україні.
78. Права приватних виконавців.
79. Права державних виконавців.
80. Виконавче провадження як правозахисна діяльність.
81. Структура системи приватних виконавців.
82. Самоврядування приватних виконавців.
83. Умови діяльності приватних виконавців.
84. Контроль за діяльністю приватних виконавців.

85. Відповідальність приватних виконавців.
86. Поняття та основні функції адвокатів в Україні.
87. Правовий статус адвокатів .
88. Організація та форми діяльності адвокатів.
89. Права адвокатів. Адвокат у кримінальному процесі.
90. Адвокат у цивільному процесі.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Актуальні проблеми боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів в Україні. Загальна частина: курс лекцій: у 2-х кн. Кн. II / О.М. Джужа, Д.Й. Никифорчук, О.М. Стрільців, Я.І. Слободян та ін.; за ред. Є.М. Мойсеєва. К. – Ів. Франк.: Київ. Нац. ун-т внутр. справ, Прикарпатський юрид. ін-т ЛьвДУВС, 2008. – 270 с.
2. Баулін О.В., Карпов Н.С., Поповченко О.І., Савицький Д.О. Спрощене досудове провадження в Україні: історія, сучасність, перспективи: Навчальний посібник. – К.: Семенко Сергій, 2015. – 151 с.
3. Грошевий Ю.М., Марочкін І.Є. Органи судової влади в Україні. К. Ін Юре, 1997. – 20 с. 4. Дізнання в ОВС: процесуальна діяльність [Текст]: навч. посіб. у схемах і табл. / [уклад.: Г.М. Степанова, А.С. Симчук, М.М. Гончар, О.Ю. Хахуцяк, А.В. Самодін] – К.: КНТ, 2016. – 192 с.
4. Селіванов А.О., Стрижак А.А. Питання теорії конституційного правосуддя в Україні: актуальні питання сучасного розвитку конституційного правосуддя /А.О. Селіванов, А.А. Стрижак. – К.: Логос, 2016. – 276 с. Бібліогр. 252-270
5. Опришко І.В. Сидорчук Л.А. Система правоохоронних органів України Навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. К.: КНЕУ – 2014. - 203 с.
6. Затинний С., Глотов М Суди України: структура та порядок звернення – Рівне. USAID – 2015 – 107 с.
7. Тетарук І.В., Дяків Т.С. Судові та правоохоронні органи України :Навчальний посібник для підготовки до іспитів – К.: ЦУЛ. – 2015. 202 с.
8. Молдован В.В., Молдован А.В. Судоустрій України : навчальний посібник. 5 вид доповнене і перероблене – К. Алерта., 2015. – 320 с.
9. Організація судови та правоохоронних органів. Підручник для студентів юридичн. спеціальностей вищих навчальних закладів. / І.С. Марочки, Н.В. Сибільова, В.П. Тихий та ін – Х.: ТОВ Одісей, 2007 – 528 с.
10. Шокін Г.В. Закони соціального розвитку і управління. – К.: МАУП, 2006 – 192 с.
11. Коваленко В.В., Юлдашев С.О. – Недержавне судочинство в Україні. Монографія / В.В. Коваленко, С.О. Юлдашев. – К.: МАУП, 20011. – 168 с.
12. Нотаріат в Україні. Підручник / За ред. В.В. Комарова. – К.: Юрінком Інтер, 2016. – 320 с.
13. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України: Підручник / О.С. Захарова, В.Я. Карабань, В.С. Ковальський, В.М. Маляренко та ін. – К.: Юрінком Інтер. 2015. – 376 с.
14. Семерак О.С. Судові, правоохоронні та правозахисні органи України : навчальний посібник – 2 вид перероб і доповн. – К.: Знання, 2014. – 302 с.
15. Медвідь Ф.М., Ксенко В.Ф., Медвідь Я.Ф., Нотаріальний процес в Україні: Навчальний посібник /За ред.. Ф.М. Медвідя. – К.: Атіка, 2014. – 324 с.
16. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України: навчальний посібник / В.С. Ковальський, В.Т. Білоус, С.Е. Демський та ін. відповід. ред.. Я. Ю. Кондратьєв. К.: Юрінком Інтер, 2006. – 320 с.
17. Заросило В.О. та ін. Правоохоронна та правозахисна діяльність в Україні. – К., Видавничий дім «Персонал» - 2018 – 256 с.

Додаткова

18. Про судоустрій і статус суддів: Закон України чинне законодавство зі змінами та доповненнями. – К.: Паливода А.В., 2015. - 156 с.

19. Організація судової влади в Україні: Навчальний посібник І.Є марочкін, Н.В. Сібільова, В.П. Тихий та ін. Х.: ТОВ Одісей, 2015. – 328 с.
20. Поліцейська діяльність орієнтована на громаду в Європі: концепції, теорія та практика: К.: EUCPN – 2012. – 133 с.
21. Нор В.Т. Судові та правоохоронні органи України: Підручник для студ. вищ. навчальн закладів. / В.Т. Нор, Н.П. Анікіна, Н.Р. Бобечко; За ред.. В.Т. Нора. – К.: Ін Юре, 2015. – 240 с.
22. А.П. Гель, Г. С. Семаков, С.П. Кондратова Судові та правоохоронні органи України. – К. МАУП, 2013. – 272 с.
23. Судові та правоохоронні органи України: посіб для підготовки до іспитів / О.Ф. Бантишев, С.А. Кузьмін, К.В. Колосова та ін. За заг. ред. Б.В. Романюка – К. Паливода А.В. – 2014. – 224 с.
24. Про національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015, К.: Алерта, - 2015. – 74с.
25. Бараннік Р.В. Судові, правоохоронні та правозахисні органи України : навчальний посібник. К.: Дакор, КНТ, 2014. – 348 с.
26. А.П. Гель, Г. С. Семаков, Д.П. Цвігун Правоохоронні органи України. – К. МАУП, 2012. – 240 с.
27. Литвин О.П. правоохоронна діяльність у сфері забезпечення загальної громадської безпеки: навчальний посібник /О.П. Литвин, Ю.В. Ящурицький. – К.: МАУП, 2011 – 240 с.